Raad van State

200705567/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 06/49532 en 06/49533 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 29 juni 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) ten aanzien van appellante bepaald dat geen analoge toepassing van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) plaatsvindt.

Bij besluit van 29 september 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 9 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

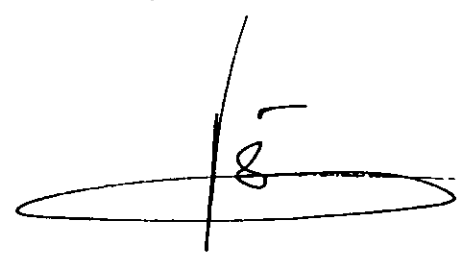
w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

348-553.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nrs.: AWB 06/49532 en AWB 06/49533
V-nummer:

Inzake: verzoekster,
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah, advocaat te Rotterdam,

tegen: **de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie**, verweerder,
gemachtigde mr. W.R. Rohlof.

I Procesverloop

1 Verzoekster, geboren op , bezit de Sierra Leoonse nationaliteit. Zij verblijft sedert haar geboorte als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 25 februari 2005 heeft zij een aanvraag ingediend om in aanmerking te komen voor verstrekkingen op grond van de Regeling verstrekking asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) op grond van de analoge toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 (artikel 3, derde lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005). Op deze aanvraag heeft verweerder op 23 juni 2005 afwijzend beslist. Tegen dit besluit heeft verzoekster bezwaar gemaakt op 4 juli 2005. Verweerder heeft op 29 september 2006 het bezwaar ongegrond verklaard. Op 10 oktober 2006 heeft verzoekster tegen dit besluit beroep ingesteld.

2 Op 10 oktober 2006 heeft verzoekster de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht een voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting achterwege te laten totdat op het beroep is beslist. Bij de aanvulling van de gronden heeft verzoekster haar verzoek gewijzigd en de voorzieningenrechter verzocht te bepalen dat vanaf het moment van indiening van het verzoek tot aan het moment van de uitspraak van de rechtbank in het beroep waaraan het verzoek connex is, aan verzoekster worden verleend verstrekkingen op grond van de regeling Rva 2005 vanwege de analoge toepassing van artikel 64 van de Vw 2000.

3 De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 15 juni 2007. Verzoekster is ter zitting verschenen bij haar wettige vertegenwoordiger, te weten haar vader die is bijgestaan door de kantoorgenoot van haar gemachtigde, mr P. H. van Akenborgh. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1. Wettelijk kader

1.1 Ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt, de voorzieningenrechter van de rechtbank die

bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De voorzieningenrechter toetst in dat kader of het bestreden besluit kennelijk rechtmatig dan wel kennelijk onrechtmatig is. Is van zodanige kennelijke (on)rechtmatigheid geen sprake, dan gaat de voorzieningenrechter over tot een belangenafweging.

1.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid van de Awb kan de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid van de Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

1.3 Ingevolge artikel 8, aanhef en onder h, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist.

1.4 Ingevolge artikel 10, eerste lid, van de Vw 2000 kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, geen aanspraak maken op toekenning van verstrekkingen, voorzieningen en uitkeringen bij wege van een beschikking van een bestuursorgaan. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op de bij de wet of algemene maatregel van bestuur aangewezen ontheffingen of vergunningen.
Ingevolge het tweede lid kan van het eerste lid worden afgeweken indien de aanspraak betrekking heeft op het onderwijs, de verlening van medisch noodzakelijke zorg, de voorkoming van inbreuken op de volksgezondheid, of de rechtsbijstand aan de vreemdeling.
Ingevolge het derde lid geeft de toekenning van aanspraken geen recht op rechtmatig verblijf.

1.5 Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Vw 2000 zijn de aanspraken van de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft in overeenstemming met de aard van het verblijf. Tenzij bij of krachtens het wettelijk voorschrift waarop de aanspraak is gegrond anders is bepaald, is daarbij het tweede lid van toepassing. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder b, voor zover hier van belang, kan de vreemdeling, bedoeld in het eerste lid, aanspraken maken op voorzieningen, verstrekkingen en uitkeringen, indien hij rechtmatig verblijf heeft, als bedoeld in artikel 8, onder f, g, h, en een aanspraak wordt toegekend bij of krachtens de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers, dan wel bij of krachtens een ander wettelijk voorschrift, waarin aanspraken van deze vreemdelingen zijn neergelegd.

1.6 In artikel 3 van de Rva 2005 is bepaald, aan welke categorieën asielzoekers of daarmee gelijk te stellen categorieën vreemdelingen door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) opvang wordt geboden.
Op grond van het derde lid, aanhef en onder g, voor zover hier van belang, wordt de vreemdeling die in Nederland rechtmatig verblijft als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder h van de Vw 2000, en die zich, naar het oordeel van verweerder, feitelijk in dezelfde situatie bevindt als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000, gelijkgesteld met een asielzoeker, bedoeld in het tweede lid.
In artikel 4, derde lid, van de Rva 2005 is bepaald dat het enkele beroep op artikel 64 van de Vw 2000, dan wel het beroep op de daarmee gelijk te stellen feitelijke situatie, als bedoeld in artikel 3, derde lid, aanhef en onder g, geen recht op opvang genereert.

1.7 In artikel 64 van de Vw 2000 is bepaald dat uitzetting achterwege blijft zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.

1.8 Onderdeel A4/7 van de Vc 2000 luidde, ten tijde en voor zover hier van belang, als volgt:

> "7. Geen uitzetting om gezondheidsredenen
>
> [...]
>
> De vraag of op grond van artikel 64 van de Vw 2000 uitzetting achterwege moet blijven, kan zich niet eerder voordoen dan vanaf het moment waarop de rechtsplicht ontstaat Nederland te verlaten. Derhalve kan de bescherming van artikel 64 van de Vw 2000 niet intreden indien en zolang de vreemdeling rechtmatig verblijf heeft ingevolge artikel 8 van de Vw 2000.
>
> [...]
>
> Indien de vreemdeling zonder rechtmatig verblijf in verband met zijn gezondheidstoestand aanspraak wenst te maken op (de voortzetting van) de voorzieningen ingevolge de Rva, dan dient hij zich eerst te wenden tot de IND met het verzoek om vast te stellen of er in zijn geval sprake is van de situatie als bedoeld in artikel 64 Vw. De IND stelt, na advies te hebben ingewonnen van de medisch adviseur, vast of de vreemdeling medisch gezien kan reizen.
>
> De aanspraak op verstrekkingen ontstaat niet door de vaststelling van de IND dat er sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 64 Vw, maar pas nadat het COA de aanvraag van betrokkene heeft getoetst aan de bepalingen van de Rva."

1.9 Onderdeel B1/2.2.5 van de Vc 2000 luidde, ten tijde en zover hier van belang, als volgt:

> "Aanspraak op Rva-verstrekkingen bij de situatie analoog aan artikel 64
>
> [...]
>
> Vreemdelingen die een reguliere (vervolg)aanvraag doen, bijvoorbeeld met als doel 'het ondergaan van medische behandeling', maken [...] géén aanspraak op verstrekkingen. Dit is slechts anders indien zij zich feitelijk in dezelfde medische situatie bevinden als vreemdelingen die met de uitzetting worden bedreigd en niet in staat zijn om te reizen. Deze vreemdelingen hebben rechtmatig verblijf ex artikel 8 aanhef en onder f, of h, Vreemdelingenwet en vallen derhalve niet onder de werking van artikel 64 Vreemdelingenwet. Er dreigt immers geen uitzetting. Evenmin is er sprake van een rechtsplicht om Nederland te verlaten.
>
> In geval er echter sprake is van feitelijk dezelfde situatie, zoals bedoeld in artikel 64 Vreemdelingenwet, kunnen ook deze vreemdelingen – voor wat betreft het verlenen van verstrekkingen – analoog aan artikel 64 Vreemdelingenwet worden behandeld. Het belang van de vreemdeling ligt in dat geval niet in het achterwege laten van de uitzetting – hij heeft immers rechtmatig verblijf –, maar in het (her)krijgen of behouden van de verstrekkingen ingevolge de Rva. Het enkele beroep op analoge toepassing van artikel 64 Vreemdelingenwet geeft nog geen recht op opvang.

In deze gevallen dient de vreemdeling zich allereerst te wenden tot de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) met het verzoek om vast te stellen dat er in zijn geval sprake is van de situatie analoog aan die als bedoeld in artikel 64 Vreemdelingenwet. De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) stelt, na advies te hebben ingewonnen van de medische adviseur, vast of de vreemdeling medisch gezien kan reizen en of er derhalve sprake is van een situatie analoog aan artikel 64 Vreemdelingenwet. Het medisch onderzoek wordt uitgevoerd door de medische adviseur van het Bureau Medische Advisering dan wel een andere arts die door de medische adviseur hiertoe wordt ingeschakeld.

[...]

Indien geen sprake is van de situatie analoog aan artikel 64 wordt de vreemdeling hiervan door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) in beginsel schriftelijk op de hoogte gebracht, veelal onder verwijzing naar het medisch advies. [...]"

1.10 Onderdeel B8 van de Vc 2000 luidde, ten tijde en zover hier van belang, als volgt:

"3. Medische noodsituatie

[...]

3.7 Artikel 64

In het kader van de behandeling van aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor het ondergaan van een medische behandeling dan wel vanwege een medische noodsituatie geldt dat in twee omstandigheden wordt geconcludeerd dat uitzetting op grond van artikel 64 Vw achterwege blijft:

1. de medisch adviseur geeft aan dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of van één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of
2. de stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
   - de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
   - de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.

4. Feitelijke toegankelijkheid

Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland betreffen, worden niet betrokken bij het beoordelen van aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling" of "vanwege medische noodsituatie": [...]"

2. Standpunt van verweerder

2.1 Verweerder heeft zich aanvankelijk, bij brief van 7 juni 2007, op het standpunt gesteld dat verzoekster geen belang heeft bij het verzoek. Net als het verzoek in de zaak, bij de rechtbank bekend onder nummer AWB 06/49597, strekt het verzoek ertoe uitzetting te voorkomen. Toewijzing van het andere verzoek, zoals verweerder in die zaak ook heeft verzocht, leidt reeds tot niet-uitzetbaarheid van verzoekster, zodat in deze zaak het belang komt te vervallen.

Bij brief van 20 juni 2007 is verweerder op dit standpunt teruggekomen. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat het oorspronkelijke standpunt was gebaseerd op een onjuiste lezing van de aanvullende gronden en uitging van het initiële verzoek van verzoekster. Reagerend op het gewijzigde verzoek heeft verweerder zich primair op het standpunt gesteld dat het verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard bij gebrek aan belang. Nu immers bij mondelinge uitspraak in zaak AWB 06/49597, direct voorafgaand aan de behandeling van het onderhavige verzoek, verzoekster rechtmatig verblijf heeft verkregen, staat artikel 10 van de Vw 2000 niet meer aan aanspraken op voorzieningen in de weg. A-contrario redenerend, kan verzoekster derhalve aanspraak maken op algemene voorzieningen en is niet aangewezen op verstrekkingen op grond van de Rva 2005. Subsidiair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het verzoek moet worden afgewezen; er is geen sprake van een aan artikel 64 van de Vw 2000 analoge situatie, nu er geen medische gronden zijn die het reizen van verzoekster belemmeren.

3. Standpunt van verzoekster

3.1 Volgens verzoekster is er wel sprake van spoedeisend belang. Het aanhangige beroep tegen de weigering van de verstrekkingen op grond van de Rva 2005 geeft geen recht op die verstrekkingen. Verzoekster heeft tijdens de beroepsprocedure nauwelijks te eten, geen medicijnen, kan niet naar het kinderdagverblijf en het ziekenhuis. Verzoekster stelt in een steeds acuter wordende (medische) noodsituatie af te glijden. Verzoekster doet een beroep op de artikelen 3 en 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en verwijst naar de door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) gewezen arresten (RV 1997/80) en] (JV 2001/103). Voorts doet verzoekster een beroep op het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK).

4. Beoordeling

4.1 Het verweer dat het verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard, wordt verworpen.
De voorzieningenrechter stelt voorop dat de artikelen 10 en 11 van de Vw 2000, ook naar de a-contrarioredenering van verweerder, op zichzelf geen grondslag bieden voor verstrekkingen aan eiser; specifieke verstrekkingsgrondslagen moeten worden gezocht in specifieke wettelijke regelingen. Bovendien staat het enkele feit dat - in elk geval in de ogen van verweerder - verzoekster aanspraak kan maken op andere voorzieningen, er niet aan in de weg dat verzoekster belang heeft bij de beoordeling van de vraag of zij zich in een aan artikel 64 van de Vw 2000 analoge situatie bevindt; een positief oordeel op dit punt leidt immers tot verstrekkingen op grond van de Rva 2005, terwijl nog moet worden afgewacht of eventuele andere aanspraken zullen worden erkend en op welke termijn. Ook is het belang nog immer spoedeisend, gelet op de mogelijk lange termijn waarop eventuele andere aanspraken zullen worden erkend.

4.2 De voorzieningenrechter is van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet zal kunnen bijdragen aan de beoordeling van de zaak en zal daarom onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

4.3 Verzoekster heeft op 25 februari 2005 een aanvraag bij verweerder ingediend om vast te stellen dat sprake is van een situatie analoog aan artikel 64 van de Vw 2000. Gelet op de tekst van artikel 3, derde lid, onder g, van de Rva 2005 ("[...] naar het oordeel van Onze

Minister [...]"), komt verweerder een beoordelingsvrijheid toe, zodat de voorzieningenrechter het oordeel van verweerder slechts terughoudend kan toetsen.
Het beleid van verweerder, zoals weergegeven in rechtsoverwegingen 1.8 tot en met 1.10, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet kennelijk onredelijk. Vervolgens is aan de orde de vraag of verweerder dit beleid, dat voorziet in twee situaties waarin artikel 64 van de Vw 2000 analoog wordt toegepast, correct heeft gehanteerd. Daarbij merkt de voorzieningenrechter overigens op, dat de motivering van zowel het primaire besluit als de beslissing op bezwaar geen schoonheidsprijs verdient. De vraagstelling aan het Bureau Medische Advisering (BMA) is echter duidelijk toegesneden op het in de Vc 2000 uiteengezette beleid. De beantwoording van die vraagstelling, in beide adviezen van het BMA, is dan ook materieel een toetsing aan het beleid van verweerder. Nu verweerder in het bestreden besluit heeft verwezen naar de adviezen, leidt de rechtbank af dat hij heeft getoetst aan zijn beleid ter zake.

4.3.1 De eerste situatie waarin artikel 64 van de Vw 2000 - of de analoge toepassing daarvan - aan de orde is, is die waarin het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling niet verantwoord is te reizen. Anders dan verzoekster meent, gaat het in deze situatie om een puur feitelijk oordeel ten aanzien van de mogelijkheid tot reizen, dat niet ziet op de situatie waarin de betrokkene na de reis terecht zal komen; die toets valt onder de tweede situatie. Ook is niet van belang of er juridische beletselen (zoals bijvoorbeeld artikel 3 van het EVRM) aan de uitzetting in de weg staan.
Verweerder heeft de gezondheidstoestand van verzoekster twee keer laten beoordelen door het BMA. In dit kader is verzoekster onderzocht en zijn stukken van behandelaars van verzoekster betrokken in de beoordeling. Beide keren komt het BMA tot de conclusie dat verzoekster in staat is om met haar ouders te reizen. Dit oordeel wordt niet weerlegd door de brieven van de kinderarts-kinderneuroloog van 13 juli 2005 en van de huisarts van juli 2005, die betrekking hebben op de wenselijkheid van de voortzetting van de behandeling en niet op de geschiktheid tot reizen. Ook de brief van de kinderarts-kinderneuroloog van 6 juni 2007 weerlegt het oordeel van het BMA niet, nog daargelaten dat deze brief dateert van na het bestreden besluit.
Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van medische ongeschiktheid om te reizen geen sprake is.

4.3.2 De tweede situatie is de situatie waarin te verwachten valt dat stopzetting van de medische behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie. Uit de adviezen van het BMA valt weliswaar op te maken - zoals overigens ook uit de brieven van de behandelaars van verzoekster - dat de verzorging van verzoekster en de behandelingsmogelijkheden voor haar problemen in Nederland aanzienlijk beter zijn dan in Sierra Leone, maar voor het oordeel dat sprake zal zijn van een medische *nood*situatie bieden noch de adviezen van het BMA, noch de brieven van de behandelaars van verzoekster aanknopingspunten. De rechtbank merkt hierbij op, dat de door verzoekster verwachte houding van de samenleving ten opzichte van haar, niet een medische omstandigheid is, maar een maatschappelijke. Het door verzoekster gestelde risico op genitale verminking houdt evenmin verband met de mogelijkheden van voortzetting van de huidige, al dan niet medische, behandeling van verzoekster in Sierra Leone.
Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het verlaten van Nederland niet zal leiden tot een medische noodsituatie.

4.4 Het beroep op artikel 3 van het EVRM moet worden verworpen.
De arresten en zien op de situatie waarin de vreemdeling wordt uitgezet, maar daarvan is in deze zaak geen sprake. Reeds hierom moet het beroep op deze arresten worden verworpen.
Hoewel zonneklaar is dat de situatie waarin verzoekster thans verkeert verre van rooskleurig is, is de voorzieningenrechter van oordeel dat er thans geen sprake is van een onmenselijke of vernederende behandeling van verzoekster.

4.5 Het beroep op artikel 8 van het EVRM moet eveneens worden verworpen. Dit artikel biedt eenieder onder andere een waarborg tegen inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven door de Staat. Het onthouden van een verstrekking kan echter niet worden beschouwd als de inmenging in het privé-, familie- of gezinsleven.

4.6 Het beroep op artikel 27 van het IVRK moet worden afgewezen. Gelet op zijn formulering bevat dit artikel geen norm die zonder nadere uitwerking in de nationale wet- en regelgeving direct toepasbaar is. Naar zijn inhoud kan dit artikel dan ook niet een ieder binden, zodat het niet rechtstreeks toepasbaar is in de Nederlandse rechtsorde op grond van artikel 93 van de Grondwet.

4.7 Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster zich niet bevindt in een situatie analoog aan artikel 64 van de Vw 2000. Het beroep is ongegrond.

5 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak komt het verzoek niet voor toewijzing in aanmerking.

6 De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III Beslissing
De voorzieningenrechter:

rechtdoende:

1 verklaart het beroep ongegrond;

2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. J. van den Bos, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. P. de Haas, griffier.

De griffier, De voorzieningenrechter,

De griffier is buiten staat deze uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2007.

Rechtsmiddel
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op:

- 9 JUL 2007

Rechtbank 's-Gravenhage BESTUURSRECHT

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage
wnd

NASRULLAH ADVOCATEN

ADVOCATEN & PROCUREURS 's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

Tevens per fax:
070-3651380

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 17313/pa
Uw kenmerk : AWB 06/49532 OVERIN BOSJ V1 HAA

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
4928
B - 6 AUG 2007
ZAAKNR.
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , van Sierra Leoonse nationaliteit, nader te noemen: "eiseres", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, waarvan de advocaat en procureur mr M.N.R. Nasrullah door de heer geboren op , zijnde de vader en wettelijk vertegenwoordiger van eiseres, bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep namens eiseres en tot ondertekening ervan..

Eiseres komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 9 juli 2007, met het procedurenummer 06/49532 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, Vreemdelingenkamer. In deze uitspraak wordt het beroep ongegrond verklaard, welk beroep gericht was tegen de ongegrondverklaring, d.d. 29 september 2006, van het bezwaarschrift. Het bezwaarschrift was gericht tegen de afwijzing van de Staatssecretaris van Justitie, (voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie), nader te noemen ''verweerder'', d.d. 23 juni 2005, van de aanvraag van eiseres om in aanmerking te komen voor verstrekkingen op grond van de Regeling verstrekking asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) op grond van de analoge toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 (artikel 3, derde lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005).
Een afschrift van de beslissing van 29 juni 2007, bekendgemaakt op 9 juli 2007, is hierbij gevoegd. **Zie bijlage 1.**

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsassuradeur wordt uitgekeerd.

NASRULLAH ADVOCATEN

ADVOCATEN & PROCUREURS 's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

Eiseres kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grieven in.

Grief I.

In haar overwegingen onder 4.3.1 oordeelt de rechtbank:
''De eerste situatie waarin artikel 64 van de Vw 2000 -of analoge toepassing daarvan- aan de orde is, is die waarin het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling .. .. ongeschiktheid om te reizen geen sprake is''.

Toelichting.

Ten onrechte heeft de rechtbank in haar beoordeling zich beperkt tot de vraag of het feitelijk mogelijk is dat eiseres in staat is om te reizen. Echter door eiseres is geen direct beroep gedaan op artikel 64 Vw, doch op een analoge toepassing daarvan. Dit houdt in, dat niet zonder meer dezelfde criteria als bij een beroep op artikel 64 Vw van toepassing zijn, maar of de gezondheidssituatie van betrokkene vergelijkbaar is met personen ten aanzien van wie artikel 64 Vw van toepassing is. Van belang is of de gezondheidstoestand van betrokkene vergelijkbaar is met personen bij wie het onverantwoord is, om te reizen. Daarbij behoort de uitwerking van reizen bij betrokkene een overwegende rol te spelen. Eventuele nadelige verschijnselen na het reizen kunnen daarvan een rechtstreeks gevolg zijn. Gevolgen kunnen niet, zoals de rechtbank doet gescheiden worden van het reizen op zichzelf. Nu zowel het BMA als de behandelaars van betrokkene beiden constateren, dat eiseres lijdt aan een ontwikkelingsachterstand en autistische stoornis, waarbij de behandelaar ook spreekt over een psychische decompensatie indien betrokkene terug zou moeten keren naar het land herkomst, kan geconcludeerd worden, dat reizen voor betrokkene een nadelige uitwerking kan hebben op haar gezondheid en kan leiden tot een zodanige verslechtering, zelfs indien deze achteraf zou plaatsvinden, dat reizen in het geval van eiseres niet verantwoord zou zijn.

Ten onrechte stelt de rechtbank, dat het oordeel van het BMA betreffende de mogelijkheid tot reizen van eiseres niet weerlegd wordt door de behandelaars van betrokkene. Echter de vraag of reizen van betrokkene verantwoord zou zijn, hangt mede samen met de beoordeling van de gezondheidssituatie. De behandelaars van eiseres zijn meerdere malen tot een ander oordeel gekomen dan het BMA. De behandelaars hebben nimmer

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsassuradeur wordt uitgekeerd.

NASRULLAH ADVOCATEN

ADVOCATEN & PROCUREURS 's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

enig contact opgenomen met de behandelaars van betrokkene, hoewel op grond van de jurisprudentie wel vereist is. (Zie ABRvS 9 maart 1995). Evenmin zijn in het advies van het BMA de namens eiseres ingebrachte informatie betrokken. Ondanks dat het oordeel van de medisch adviseur afwijkend is van die van de directe behandelaars, heeft door de adviseur geen zelfstandig en persoonlijk medisch onderzoek plaatsgevonden, ondanks dat zulks vereist is (zie Rb Den Haag (Zwolle) 27 januari 1995, NAV 1995,35). Evenmin is gebleken dat de medisch adviseur een specialistische kennis heeft van de aandoening, waaraan eiseres lijdt noch dat deze alvorens tot een advies te komen een specialist geraadpleegd heeft. Zie ook Rb Den Haag (Zwolle), 9 november 1994, AWB 94/1811.
Ten onrechte heeft de rechtbank derhalve niet meegewogen, dat het BMA advies in deze niet voldoet aan het beginsel van zorgvuldige voorbereiding. Het standpunt van het BMA is slechts een advies, waarbij de rechtbank had behoren te toetsen of verweerder in redelijkheid zonder meer het advies van het BMA had mogen volgen.
De rechtbank kan daarom niet gevolgd worden in haar conclusie, dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van medische ongeschiktheid geen sprake is.

Grief II.

Onder 4.3.2. overweegt de rechtbank verder:
''De tweede situatie is de situatie waarin te verwachten valt dat stopzetting van de medische behandeling .. .. niet zal leiden tot een noodsituatie''.

Toelichting.

Ten onrechte stelt de rechtbank, dat uit de stukken van de behandelaars geen aanknopingspunten zouden worden geboden voor de stelling dat bij terugkeer naar Sierra Leone voor eiseres een medische noodsituatie. De behandelaar van eiseres heeft aangegeven, dat bij terugkeer naar het land van herkomst er een risico voor psychische decompensatie bij betrokkene aanwezig is. **Zie bijlage 2.** Derhalve zal er naar mening van de behandelaars wel degelijk sprake zijn van een medische noodsituatie.
Voor het overige wordt voor bezwaren aanzien van het rapport van het BMA verwezen naar hetgeen reeds gesteld is in de toelichting onder grief I.
Ten onrechte stelt de rechtbank voorts dat de houding van de samenleving in het land van herkomst ten opzichte van aandoeningen zoals bij eiseres louter een maatschappelijke is.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsassuradeur wordt uitgekeerd.

NASRULLAH ADVOCATEN

ADVOCATEN & PROCUREURS 's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

Immers de afwijzende houding, welke betrokkene bij terugkeer zal ondervinden, zal een negatieve uitwerking hebben op haar psychische situatie. Bovendien valt evenmin te verwachten, dat het land van herkomst geneigd zal zijn middelen vrij te maken, zodat al zou kunnen gelet op de economische situatie aldaar, voor behandeling en opvang van betrokkene.
Ten onrechte miskent de rechtbank verder, dat genitale verminking per definitie een verslechtering van de gezondheidssituatie zal meebrengen voor betrokkene.

Grief III.

Onder 4.4 overweegt de rechtbank tevens:
''Het beroep op artikel 3 EVRM moet worden verworpen. De arresten .. .. of vernederende behandeling van verzoekster''.

Toelichting.

Ten onrechte miskent de rechtbank in haar oordeel, dat genoemde arresten zien wordt op situaties, waarin een ernstige verslechtering in de gezondheidssituatie optreedt ingeval van terugkeer. Dat in het geval van eiseres geen sprake is van uitzetting doet daar niets aan gaf. Bepalend is, dat ingeval van terugkeer voor betrokkene er een medische noodsituatie zal optreden, waardoor er derhalve ruimte is voor een analoge toepassing van artikel 64 Vw.
Overigens kan het risico voor genitale verminking, dat eiseres bij terugkeer naar het land van herkomst wel gezien worden als een gegronde vrees voor een onmenselijke en vernederende behandeling.

Grief IV.

Onder 4.6 oordeelt de rechtbank:
''Het beroep op artikel 27 van het IVRK moet .. .. op grond van artikel 93 van de Grondwet''.

Toelichting.

Ten onrechte heeft de rechtbank niet overwogen, dat ingevolge het IVRK, waarbij Nederland immers partij is, het belang van het kind doorslaggevend behoort te zijn. Ten onrechte heeft de

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsassuradeur wordt uitgekeerd.

NASRULLAH ADVOCATEN

ADVOCATEN & PROCUREURS 's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

rechtbank niet getoetst of verweerder redelijkerwijs behoorde te handelen jegens eiseres, zoals zij heeft gedaan en of verweerder daarin voldaan heeft aan haar verplichtingen ingevolge het verdrag.

Met conclusie

-De rechtbank heeft haar beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd en had bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing kunnen komen.

Redenen waarom: Eiser U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 29 juni 2007, bekendgemaakt op 9 juli 2007, gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;

2. Een zittingsdatum en -plaats te bepalen waarop eiseres gehoord kan worden alvorens te beslissen;

3. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij voor de kosten van de procedures in alle instanties en voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiseres.

Rotterdam, 6 augustus 2007.

Gemachtigde

Bijlagen: 2.

s

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsassuradeur wordt uitgekeerd.